

Προφανώς, κανένας εκτός από τους ευτυχείς γονείς δεν έδωσε σημασία στη γέννηση του Χάιντς Άλφρεντ εκείνη τη μέρα, 27 Μαΐου του 1923. Το Φυρτ της Βαυαρίας όπου ο Χάιντς Άλφρεντ γεννήθηκε, είχε τότε βιομηχανία χαρτιού, οπτικών και παιδικών παιχνιδιών. Ο Χάιντς Άλφρεντ προτίμησε τα διπλωματικά παιχνίδια. Βρέθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και πια δεν λεγόταν Χάιντς Άλφρεντ αλλά Χένρι: Χένρι Κίσινγκερ, πασίγνωστος υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ. Άλλωστε, υπήρξε αρχιτέκτονας της μεταπολεμικής αμερικανικής διπλωματίας από διάφορα πόστα.

Στις 19 Απριλίου του 1967, ο Χένρι Κίσινγκερ έκανε μια πολύ καθησυχαστική δήλωση για τις σχέσεις των Ηνωμένων Πολιτειών με την Ελλάδα. Στην Αθήνα, το ίδιο βράδυ, στα γραφεία της «Αυγής», επίσημου οργάνου της ΕΔΑ, έγινε πολύ σοβαρή σύσκεψη.

Σε άλλο γραφείο, ο δημοσιογράφος Θόδωρος Τζαβέας έκανε τη δική του ανάλυση της δήλωσης. Πολιτικός αρθρογράφος της εφημερίδας «Αθηναϊκή», πέρασε τη δική του άποψη. Την επομένη, 20 Απριλίου του 1967, η εφημερίδα κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο τίτλο «Το πράσινο φως της Ουάσινγκτον». Το άρθρο σήμαινε το καμπανάκι ότι η δήλωση Κίσινγκερ δεν ήταν παρά παροχή άδειας στους πραξικοπηματίες να προχωρήσουν στην επιβολή δικτατορίας. Στο κύριο άρθρο της «Αυγής» γινόταν εμβριθής ανάλυση των λόγων για τους οποίους οι περιστάσεις στην Ελλάδα δεν επέτρεπαν την εκδήλωση πραξικοπήματος.

Τα τηλέφωνα άναψαν. Οι δηλώσεις επίσης. Δεν υπήρχαν τότε τηλεοπτικά παράθυρα για βαθυστόχαστες αμπελοφιλοσοφίες. Ο Ανδρέας Παπανδρέου συναντήθηκε την ημέρα εκείνη με τον Μίκη Θεοδωράκη. Ειπώθηκε ότι συμφώνησε μαζί του για τη δημιουργία νέου κόμματος της Αριστεράς. Το ίδιο βράδυ, 20 Απριλίου, ο Ανδρέας Παπανδρέου εκφώνησε βαρυσήμαντο λόγο στο Χίλτον. Στην τσάιτσα του Χίλτον, πάντα το ίδιο βράδυ, ο βασιλιάς Κωνσταντίνος έτρωγε «ινκόγκνιτο».

Λίγο μετά τα μεσάνυχτα, 20 προς 21 Απριλίου, εκδηλώθηκε το πραξικόπημα. Η χούντα είχε πάρει το μήνυμα που δεν έλαβε η «Αυγή». Όσο για τον Θόδωρο Τζαβέα, αδυνατούσε να πανηγυρίσει για την όντως μεγάλη δημοσιογραφική επιτυχία του.

Στην Αμερική, ο Χένρι Κίσινγκερ χρημάτισε μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας επί προεδρίας Νίξον (1969 - 73) και υπουργός Εξωτερικών από το 1973 ως το 1977, επί προεδρίας Χένρι Φορντ. Τιμήθηκε με το Νόμπελ Ειρήνης το 1973 για την συμβολή του στην

λήξη του αραβοϊσραηλινού πολέμου.

Στις 23 Ιουλίου του 1974, έκανε άλλη μια δήλωση που αφορούσε την Ελλάδα. Αυτή τη φορά ούτε η «Αυγή» ούτε ο Τζαβέας ήταν πρόχειροι να την αναλύσουν. Την ανέλυσε όμως ο ελληνικός λαός που γαντζωμένος στις τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα περίμενε την από στιγμή σε στιγμή πτώση της χούντας. Κι όταν, γύρω στις 5 το απομεσήμερο, βγήκε στις οθόνες ο επί της προπαγάνδας υπεύθυνος, Κωνσταντίνος Ράλλης, να «διαψεύσει τις ανυπόστατες φήμες» ότι φεύγει μαζί με τους συνταγματάρχες του, ο λαός πια δεν κρατιόταν. Μια ώρα αργότερα, αυτός που βγήκε στις οθόνες να διαβάσει την ανακοίνωση, είχε εντελώς διαφορετικό ύφος:

«Εν όψει των εξωτερικών περιστάσεων, υφ' ας τελεί η πατρίς, αι ένοπλοι δυνάμεις απεφάσισαν, όπως αναθέσουν την διακυβέρνησιν της χώρας εις πολιτικήν κυβέρνησιν».

(Έθνος της Κυριακής, 26.5.2002) (τελευταία επεξεργασία, 5.5.2009)